

1908-06-09

AFSENDER

Susette Cathrine Holten

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
817 E Pine, Seattle

Modtagersted:
København

Omtalte personer:
Hans Nicolai Holten
Aage Holten
Agnete Skovgaard
Johan Thomas Skovgaard
Niels Skovgaard

Omtalte steder:
Capitol Hill, Seattle, WA 98102, USA
Lake Washington, USA
Cascade Bjergene, USA
Queen Anne Hill, Seattle, WA 98109, USA
Olympic Mountains, WA, USA
Green Lake, Seattle, WA 98115, USA
Mount Rainier, USA

Arkivplacering:
Mappe 44 nr .19a-e

DOKUMENTINDHOLD

Susette Holten fortæller at hun har deltaget i et pinseselskab hos to norske damer.

TRANSSKRIFTION

Mappe 44 brev 19 A og fortløbende
817 E. Pine Seattle

9 ende Juni 1908

Velkommen Hjem til Danmark og Familien! Hvor glade I nu er alle sammen!

Tak for det lange Brev skrevet paa Skibet, jeg fik det i Morges, det glædede mig meget, og det var saa morsomt med alle Tegningerne – der maa være dejligt! Med alle de Vulkaner. Her er jo ogsaa smukt, men der er saa meget Regn eller tyk Luft, saa det virkelig er sjældent man ser Bjergene og saa er det jo By og en uendelig udstrakt By, saa Rismarker og den slags god Forgrund er her ikke. Her har været koldt, komplet Vinter lige til i Forgaars, Pintsedag, da vældede pludselig varmen ned over os. Pintsen er der ingen er lægger mærke til, og hvis det ikke var fordi vi følger med Søndagen og læser vor Præken i Monrad, saa havde vi ingen Anelse haft om Pintsen. – det er ikke som Hjemme hvor det spiller saa stor en Rolle baade paa den ene og den anden Maade.

Men vi havde imidlertid en vidunderlig Pintsedag som jeg nu skal fortælle Dig om. Om Morgen lyste vi Monrad og sang "I al sin Glands", saa -2-

Spiste vi Frokost og tog os nogle Ture, først op paa Capitol Hill, hvor vi skulde se paa et par Huse, som der er tale om, at Nic. faar Malerarbejde paa, og vi skulde snakke om Farverne udvendig. Derfra var den skønneste Udsigt over Lake Washington og Cascadebjergene. Derfra tog vi til Queen Ann Hill, hvor der var en Bygning, som Nic. havde malet, som jeg skulde se. Derfra var Udsigt til Olympic Mountains og sundet, klart og strålende var det til begge Sider den Dag.. Kl. 4 ½ var vi indbydet ud til to unge norske Damer- Frkne. Sten - som bor ude ved Green Lakes, vi var indbudt til the og senere Aftensmad. Vi var meget spændt paa, hvordan der var, vi havde hørt saa meget om den Menage, men aldrig været der, men de har været hos os. Det var to unge Piger, som ernærer sig, den ene ved Kontorarbejde, den anden ved Modepynt – saa rige er de jo ikke – men de er saa flinke til at indrette sig – de har lejet en Kælder, og den har de selv malet og pyntet op til den nydeligste stue, bag et Skærmbræt har de saa Køkken, Stuen har Dør lige ud i en lille Have, som er deres egen og en Del

af en større, som tilhører deres Værtsfolk, som bor ovenpaa; og hele Haven har de Lov at være

-3-

i, der havde de lavet et stort Telt til at drikke The i, det var gult og strålede i solen, saa helt kinesisk ud med nogle blaae Bogstaver paa, det var nogle Reklamer = Tøjstykker, hestedækner tror jeg, som de paa en eller anden maade havde faaet fat i og saa var der hængt japanesiske Lygter op rundt om. Vi var et stort Selskab – to Frk. Steen med en Broder, Heslund og Johanne Lund, vi 3, Arkitekt Sønnicksen, Husets Ejere: hun norsk, han Amerikaner, en Familie Andersen, han svensk, hun norsk med 4 Børn – det var 17.

The i Teltet med store Kager som de selv havde bagt Udsigt til Bagsiden af Queen Anne hill og Byen bag lake union hævede sig med den store katolske nye Domkirke paa Toppen og bag det hele Mount Rainiers vældige Kegle hvis Sne strålede lysere i Solen. Broderen Steen var en stor Børneven ellers et meget stille og beskedent Menneske og halt, men han havde alle Børnene hængende om sig hele Tiden, mest saa man dem i en Gruppe i Græsset, han fortællende Eventyr. Saa bar Herren Klaveret udenfor og saa fik vi Musik i lange Baner, den ene Frk. Steen synger dejligt hun synger af og til paa Concert Og Johanne Lund baade synger og spiller og Heslund spiller

-4-

og komponerer, han er en virkelig begavet komponist, ulykkeligvis har han daarlige Arme, saa han næsten ikke taaler at spille. Jeg har dog vist skrevet om ham før, for han hører jo til de, der gjerne titter ind til os mindste en Gang om dagen. Han underholdt os ogsaa med Linedands, han havde spændt en Staaltraad op et Par Alen over Jorden og gik virkelig paa den som en professionel Linedandser. Jo længere Aftenen skred frem jo skønnere blev Naturen. Solnedgangen var gylden og klar men endnu Skyer. Aftensbordet var dækket inde i Stuen, der var alt mellem Himmel og Jord saa man sandelig maatte beundre dem, en hel stor kold Lammesteg, Skinke – Æg- Sardinier – benfri Sild, grøn Salat, tomat, Agurkesalat, Ost, Stikkelsbærcompot og bag efter dejlige jordbær. Først spiste de voksne og bagefter alle Børnene med deres Ven. Mens vi spiste var det blevet mørkt og da vi kom ud var Lygterne tændt i Haven, Stjerner paa Himlen plus en lysende Halvmaane., og saa det jeg kalder "stjernerne paa Jorden, og som er noget egent for Seattle, fordi Byen ligger Bakke op og Bakke ned i en uendelig Udstrækning, saa alle Byens Lys ser aldeles ud som Stjerner - jeg har aldrig set noget tilsvarende i nogen anden By. Aftenen var vidunderlig, saa mild og stille og strålende, vi

kunde næsten

-5-

ikke løsrive os, saa Kl. blev 12 inden vi kom Hjem og laa i vor Senge. Det var jo lidt en Historie for Aage, men han morede sig dejlig. Der var aldeles landligt derude – og saa strækker Byen sig dog ligesaalangt paa den anden Side.

V har det alle godt. Aage er tyk og brun. Nu maa Du hilse Agnete og alle Ungerne kjærligt. Vi saa J. Th. 's Billede i hver 8 ende Dag. Hils i Hillerød. Hvordan mon de har det; jeg er saa bange for Niels, for jeg har ikke hørt fra dem siden Paaske. Hils alle gode Venner. Hilsen fra os 3
Søster

817 E. Pine. Seattle.
9ende Juni 1908.

Velkommen hjem til Danmark og Familien!
Hvor glade I nu er alle sammen!

Tak for det lange Brev skrevet paa Skibet
D. 14. det i Morges, det glædede mig meget,
og det var saa morsomt med alle Tegninge
saa — der maa være dejligt! med alle de
Vulkaner. Her er jo ogsaa smukt — men
der er saa meget Regn eller tyk Luft, saa
det virkelig er sjældent man ser Bjergene.
og saa er det jo By. og en uendelig udstrakt
By, saa Rismarker og al den Skov og
Forgrund er her ikke. Her har været

koldt, komplot Vinter lige til i Forgaars, Pinte-
dag, da væltede pludselig Varmen ned over os.
Vinteren er der ingen der lægger Mærke til, og
hvis det ikke var fordi vi følger med Pindgen
og besat vor Trekur i Monrad, saa havde vi
ingen Anelse paa om Vinteren — det er ikke som
Hjemme, hvor den spiller saa stor en Rolle både
paa den ene og anden Maade.

Men vi havde imidlertid en vidunderlig Pinte-
dag som vi nu skal fortælle dig om. Om Morgenen
kom vi Monrad og sang "i al sin Glæde", saa

Vi spiste i Forstent og tog os nogle Tur, først op
paa Capitol hill, hvor vi skulde se paa et
Par Hus, som der er Tale om at Mr. Jace Møller
arbejdet paa, og vi skulde snakke om Farverne
uendelig. Derfra var den skønneste Udsigt over
Lake Washington og Cascadebjergene. Derfra
tog vi til Queen Anne hill, hvor der var en Byg-
ning som N. havde malet, som vi skulde se.
Derfra var Udsigt til Olympic mountains og
Soundet - klart og skønt var det to begge
Sider den Dag. Kl. 4 1/2 var vi indbydt
ad til to unge norske Damer - Hanne Olsen - som
var inde ved green lake; vi var indbydt til
The og senere Aftensmad. Vi var meget spændt
paa hvordan det var, vi havde hørt saa meget
om den menage men aldrig været der - men
de har været hos os. Det er to unge Piger, som
emner sig den ene ved Kontorarbejde, den anden
ved Modesty - saa rige er de jo ikke - men
de er saa flinke til at indrette sig - de har
lejet en Hvalder, og den har de selv malet
og pyntet op til den nydeligste Stue, bag et
Skermbrædt har de saa Akvarier; Hanne har
der lige ind i en lille Have, som er deres egen og
en del af en stjerne, som tilhører deres Værtsskole,
som var vruppen; og hele Huset har de selv at gøre

3/ i. Der havde de lavet et stort Telt til at
bo i. The i, det var gult og stråled i. Solen
saa helt himmelsk ud med nogle klare Bøgestræ-
ger, det var nogle Reklamer = Højeste-
Hæstedeckner store i, som de saa en eller anden
Maade havde faet fat i. og saa var der haugt
japaniske Lygter op rundt om. Vi var et
stort Selskab - to Fr. Sten med en Broder
Hastind og Johann Lund, vi 3, Arbetst
Lønnichsen, ~~Lund~~ Ejere. Der var nok kan Ameris-
kaner, en Familie Andersen, han sov med hans
norsk med 4 Børn - det var 17.
The i Teltet med store Klaver som de selv havde
begt. Ud i det Bagved af Boven Lunde
Bill og Byen og Lake union havde sig
med den store katolske nye Domkirke som
toppen og bag det hele mount Rainier's
vældige Kæde hvis Sne strålede lysende i
Solen. Børnen Sten var en stor Børneme-
llers et meget stille og beskedent Menneske og helt,
men han havde alle Børnene hængende om sig
helt Tid, mest saa naar den i en Gruppe i
Græsset han fortællende Eventyr. Iaa var
Herrern Kleverit udenfor, og saa fik i Musik
i lange Baner, der var Fr. Sten synger dybt,
han synger af og to som Concert. Og Johann
Lund havde syngt og spillet og Hastind spillede

4/ og komponerer, han er en virkelig begavet Com-
ponist, uhyggeligvis har han rigtig kram, saa
han næsten ikke taler at spille. Jeg har dog
vist skrevet om ham før, for han kom jo til de,
saa gjerne titter ind til os mindst en Gang om
Dagen. Han underholdt os ogsaa med Linedanser,
han havde spændt en Haaltråd op et Par
Alen over Jorden og gik virkelig paa den
saa en professionel Linedanser. Jo længre
Aftnen skred frem jo skjønnere blev Naturne.
Solnedgangen var gylden og blev nu endnu
Skjer. Aftensbordet var dekket inde i Stuen,
der var alt mellem Himmel og Jord saa man
sandelig måtte beundre den ^{stærke} - (Held Sammenlæg,
Pinker - Cy - Lardiner ^{beholdt}, grøn Salat, Tomat -
Agurksalat, Ost. Hvidkål var kompost og bag efter
dylige Jordvar. Først spiste de vovne og bag
efter alle Børnene med deres Vov. Alles
vi spiste var det blevet mørkt og da vi kom ud var
Lysterne tændt i Haven, Stjerne paa Himlen plus
en lysende Halvmaane, og saa det, ja, halde Stjerne
me paa Jorden, og som er noget spændt for Seattle,
fordi Byen ligger Bakkens op og Bakkens ned i
en uendelig Udstrekning, saa alle Byens Lys
ser aldeles ud som Stjerner - ja har aldrig ~~alt~~ noget
tilsvarende i nogen anden By. Aftnen var vidunder-
lig, saa mild og stille og strålende, vi kunde næsten

5/ ihlu beskrive os, saa Al. blev 12 inden vi kom
hjem og saa i vort Leve. Det var jo en lidt
saa Historie for Aage, men han mosede sig dybt.
Der var aldrig landligt derude - og saa strakte
her Byen sig dog ligesaa langt paa den anden
Side.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 44 Nr. 175

V. har det alle godt, Aage er lykkelig og frisk.
Nu maa du hils Agnete og alle Ungene hjertligt - vi
saa J. Th.'s Billede i hver 8de dag. Hils i Hils
redt, hvordan man de har det, vi er saa bange
for Nils, for vi har ihu hørt fra den sidste Pølse.
Hils alle gode Venner! Hilsen fra os 5.
Lester -